

مُحَمَّد سَنَابَادِي

از آبادان

چرا بر خالی شهیدان

سجده هیکه‌هیم؟

آخر اعلامه مجاهددانشمند بزرگجهان تشیع حضرت آقای امینی که برای تکمیل مصادر کتاب پژوهش و تاریخی «الفدیر» سفری به سوریه نموده بود؛ در شهر «حلب» که شهر مذهبی و علمی بشمار می‌رود و دارای کتابخانه‌های نسبتاً جامع، بیاورد؛ گروهی از جوانان و مسلمانان حقیقت جو از اهل تسنن جلساتی ترتیب داده و سؤالات جالبی در پیرامون موضوعات گوناگون از جمله عقائد شیعه مطرح کرده بودند که قسمی از آن تحت عنوان «سیر قبا و سمتنا» چاپ گردیده است.

این مقاله که از نظر خوانندگان می‌گذرد؛ ترجمه‌گوشه - ای از این کتاب مفید است؛ که در پیرامون فلسفه سجده بسیربت سرور شهیدان حضرت امام حسین علیه السلام می‌باشد.

در بسیاری از محافل این مطلب مطرح است که: چرا شیعیان بر قربت امام حسین علیه السلام سجده نمی‌کنند؛ مگر سجده برای غیر خدا حرام و نامشروع نیست؛ ؟ طراحان این سؤال از یک نکته اساسی غافلند؛ و آن اینکه درهیان تمام شیعیان یکنفر بعنوان نمونه برای غیر خدا سجده نمی‌کنند؛ همه افراد شیعه بسانس ائمما و ائمه احوال برای خدا سجده می‌نمایند؛ و سجده از برای انسان از عالی گرفته تا دانی حرام است و بدعت است.

اگنون بایست نظر شیعه را در سجده بر خاک کر بلا دید و دقت کرد؛ و فهمید که سجده برای امام حسین (ع) نیست بلکه سجده برای خدا است؛ و تربت امام مانته سایر زمینها؛ از نظر سجده بر خاک و زمین؛ یکسانست ولی علت اینکه شیعه از میان این همه خاکها خاک امام را انتخاب کرده و آفران بصورت مهر در آورده برای خاطر دو اصل است که از نظر شمامیکذرد:

اصل اول: بعقیده شیعیان سجده بر هر چیزی جایز نیست؛ بلکه باید واحد شرائطی باشد که اهم آنها اینست که باید از زمین؛ یا آنجه از زمین میروید؛ باشد؛ وعلاوه بر این باید پاک باشد و هیچگونه آسودگی نداشته باشد.

طبق این اصل سجده بر روئینهایها جائز است؛ ولی سجده بر خاک از همه افضل میباشد حتی در برخی از روایات سجده بر خاک ازعالم ایمان شمرده شده است؛ علاوه بر این دسترسی بخاک در تمام احوال از سفر وغیر سفر؛ آسانتر میباشد.

ولی از آنجا که بسیاری از زمینهای خاکها بر اثر رفت و آمد کود کان و مسافران؛ آسوده میشود؛ یا الاقل اطمینان انسان به پاک بودن آنها کمتر است؛ از این نظر خوبست هر فرد نماز گزاری مقداری خاک برای سجده کردن همراه خود بردارد و چنانکه گفته شد در جواز سجده میان خاکهای جهان فرقی نیست؛ و از هر زمین بساکی مقداری خاک بردارد؛ مانند ندارد.

علماء اسلام (اعمال شیعه وسنی) روایات زیادی نقل کرده اند که پیامبر خدا از سجده بر زمینی که مرکز ریختن زباله؛ و یا کشتار گاه حیوانات و یا قبرستان میباشد نهی نموده است (۱).

بنابراین برای جلوگیری از سجده بر این مرکز خوبست همیشه مقداری خاک پاک در اختیارشان باشد.

جالب توجه اینکه بزرگان علم و دین از صحابه وتابعین و علماء روی همینجهت در بسیاری اوقات برای سجده گاه خود مقداری خاک همراه خود بر میداشتند؛ حتی نقل شده که یکی از بزرگان تابعین از اهل سنت (۲) در سفره‌ی خود مقداری از خشت خام با خود

(۱) - سنن ابن ماجه جلد اول صفحه ۵۶ و ۵۷ و مسانید و کتب دیگر اهل تسنن.

(۲) - هسرورق بن اجدع بن عبد الرحمان بن مالک همدانی متوفی ایام ۴۶ که از رجال صحاح است و از بزرگان تابعین صحابه محسوب میشود؛ حالات وی در تاریخ «بخاری» و «طبقات ابن سعد» و کتاب «الجرح والتعديل» ابن ابی حاتم و «تهذیب التهذیب» مذکور است.

حمل مینمود .

روی این اصل همواره شیعیان برای سجده گاه خود خاکپاکی انتخاب کرده و این رسم از زمان صاحب پیامبر و تابعین آنها تا بحال بوده است .

اصل دوّم : اکنون این سؤال پیش می‌آید که چرا از میان همهٔ خاکها ؛ خاک امام حسین (ع) انتخاب شده است ؛ در این باره باید گفت ؛ که موجودات اعم از جانداران و غیر جانداران یکسان نیستند ؛ میان افراد انسان و حیوانات ؛ و نباتات تفاوتها و برتری‌هایی هست ؛ بهمین ترتیب ؛ امتیاز ذاتی میان زمین‌ها وجود دارد ؛ ولی البته این برتری یک امر طبیعی و ذاتی نیست ؛ بلکه روی مناسبات و جویاناتی است که در آن سر زمین رخداده است .

مثل اسرزمین عرفات ؛ و کوه‌طور و کوه‌مر و وصفاً که محل نزول فرشتگان و مناجات انبیاء و عبادت مسلمانان است ؛ بر سایر زمینها برتری دارد و این مطلب ؛ یک امر جهانی و در میان تمام ملل مسلم و مورد اتفاق یهودان و مسیحیان نیز هست ؛ اراضی مقدسه شامات ؛ سر زمینی است ؛ که قداست و برتری آنکه همواره محل بعثت پیامبران بوده مورداً اتفاق ملل جهان اعم از مسلمانان و مسیحیان و یهودیان است .

هنگامیکه مسافری وارد سرزمین زیبا و دل انگیز «اردن هاشمی» می‌شود ؛ تابلوی بزرگی توجه او را جلب می‌کند که با خط درشت نوشته ؛ **الاراضی المقدمة قرحب لکم** یعنی سر زمینهای مقدس بشما خوش آمد می‌گوید . (۱)

طهارت و قداست و برتری این اراضی تاریخی روی حوادث و جریانهایی است که در این سر زمینهای خارج داده و از این ناحیه کسب فضیلت نموده اند .

سر زمین کربلا بسان این اراضی مقدسه است در این زمین خون بهترین شهدای راه حق و هدایت ریخته شده است ، در این سر زمین پاک‌فداکاریهای بی‌مانندی از بهترین فرزندان رسول خدار خداده است اگر ماموقع سجده برای خداوند بزرگ ، پیشانی بر تربت امام حسین می‌گذاریم ، روی فضیلت و شرافتی است که از خون حسین (ع) و خون شهدای راه حق که برای برپاداشتن نماز ، و تحکیم اصول توحید و حق و عدالت کشته شده اند ، کسب کرده است .

(۱) هنگامیکه حضرت موسی وارد چنین سر زمینهایی می‌شود ؛ خداوند با وچنین خطاب کرد که **فَاخْلِعْ نَعْلِيْكَ أَنْكَ بِالْوَادِ الْمَقْدُسِ طَوِيْ كَفَشَهَايَ خَوْدَ اَزْ پَایِ در آور ذِيَا تو وارد سر زمین مقدس «طوی» می‌گردی .**

سجده بر مهر و تربت کر بلا ، بر اساس این اصل دوم است حتی خود امام حسین(علیه السلام) ، رآخرين لحظات زندگي پيشاني روی اين خاک پاک نهاد و چنین گفت : رضا به قضايا و تسليمها لامر کلام عبود سوالك ياعياد الله - تغفيفهن !

ما نير بهمان حالت که کمال عبوديت و بندگي و تسليم در برابر قضاء الهي رامی - رساند ، سر بر همان خاک مقدس گذارده و عرض مينمايم - بعوان ربى الاعلى و بحمده . (منزه است پرورد گار بزرگ ما او را استايش ميكنيم) .

علاوه بر اين سجده بر تربت کر بلا ، موجب تجديد يك سلسله خاطرات ، و فداکاريها و جانبازيهای رجال غيور است که گويا هر قطره اذخون آنها ميگويد : ره چنین است و همود باش و برو ، هر گز تسليم ظلم و ستم نشويدي ، ومقدرات اسلام و مسلمين را بdest افراد ناشايست ندهيد ، اين خاطره آموزنده هنگام سجده بر تربت کر بلا در هر دل با ايماني زندگي ده و موجب بيداري قلوب و دلهای نماز گزاران ميگردد .

بقيه از صفحه ۳۶

وازهمه مهمنتر اينکه او در خشكى هم نميتوانست راه برود ! ذير اپاهای او در قسمت عقب بدن قرار داشت وقدرت نداشت تعادل بدن خود را روی آن حفظ كند ، و بعلاوه پاي او به پارو شبیه تر بود تا به پای راه رفتن .

ولي او چغمي داشت ، زندگي و خواب و خواراك و گشت و تفريح واستراحت او همه در آب بود ، مگرنه او در شناگری در صحنه در راهها بي رقيب بود و فرجي بود او را تنها او يكاحتياج بخشکي داشت ، احتياجي که برآوردن آن برای او مشکل بود و او را رنج ميداد ؛ و آن اين بود که ممبيا یست در خشكى در همان ساحل در يار آنجا که از مواج كوم پيکر در يار خبری نبود تخم گذاري کند .

حيوانك - طبق يك الهام مرموز - به رحمتی بود افтан و خيزان خود را بخشکي ميرسانيد و برای حفظ نسل خود کوشش فراوان مينمود و در آنجا تخم گذاري ميگرد ، و از اين شگفت آورتر اينکه گاهی از آشيانه های شناور ! استفاده ميگرد و تخم خود را در آن می گذارد (۱) .

(۱) در اين بحث از نوشه های دانشمند معروف علوم طبیعی «موریس پارسکر»

استفاده شده است .